ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Τεχ. Τόμος Α
4 1901 11
Αριθμός Άδειας
015/07

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ΜΑΡΤΙΟΣ 2022 - Α.Φ.198

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή,
εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι,
διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Η προσευχή και η ερχόμενη Βασιλεία του Θεού

Ο Θεός καλεί την εκκλησία Του σε προσευχή, σαν έναν τρόπο προετοιμασίας για την επικείμενη επιστροφή του Υιού Του. Στην πραγματικότητα, είναι η κλήση του Ιωάννη του Βαπτιστή.... *«προετοιμάστε την οδό του Κυρίου!»*

Στις περισσότερες περιπτώσεις, όταν ο Θεός ετοιμάζει να κάνει κάτι, κινεί τα παιδιά Του να προσευχηθούν. Αυτή ήταν η περίπτωση, όταν έστειλε τον Υιό Του στον κόσμο πριν 2.000 χρόνια. Είχε δύο ηλικιωμένους, την Άννα και τον Συμεών, οι οποίοι προσεύχονταν με πάθος για τον ερχόμενο Μεσσία. Έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι το ίδιο κάνει και στις μέρες μας.

Αν αυτό όντως συμβαίνει, τότε δεν υπάρχει τίποτε πιο σημαντικό για την εκκλησία σήμερα από το να μαθαίνει να πραγματοποιεί το ρόλο της σαν μια προσευχόμενη εκκλησία. Η προσευχή δε μπορεί πλέον να είναι δευτερεύουσας σημασίας. Βρίσκεται μέσα στην καρδιά του Θεού για το τι επιθυμεί να κάνει στον κόσμο σήμερα. Η οδηγημένη από το Άγιο Πνεύμα προσευχή, θα επικεντρωθεί σε τρία σημεία: στην αναζωπυρωτική προσευχή, στην ευαγγελιστική προσευχή και στην προσευχή επαγρύπνησης.

Ο Θεός καλεί τα παιδιά Του να ξυπνήσουν! *"...Σήκω, εσύ που κοιμάσαι και αναστήσου από τους νεκρούς και θα σε φωτίσει ο Χριστός"* (Εφεσ. 5:14). Η αναζωπύρωση είναι η ώρα όπου η κοιμώμενη εκκλησία ξυπνάει και αρχίζει να έχει την εμπειρία της παρουσίας του Χριστού μ' ένα φρέσκο, ανανεωμένο τρόπο. Δεν υπάρχει αμφιβολία για την τεράστια ανάγκη που υπάρχει για αναζωπύρωση ή για πνευματική αφύπνιση στην εκκλησία σήμερα. Κάθε μαθητής αναζωπύρωσης θα σου πει ότι ο Θεός πάντοτε στέλνει τα παιδιά Του σε προσευχή με την προοπτική της αφύπνισης.

Στις μέρες μας, όσο πιο πολύ προσεύχεται μια εκκλησία, τόσο πιο πολύ μεγαλώνει. Η προσευχή προωθεί τον ευαγγελισμό με καταπληκτικούς τρόπους. Ο Θεός καλεί την εκκλησία να προσεύχεται στον Κύριο του Θερισμού να στείλει εργάτες στα χωράφια του θερισμού της γης. Στο Ματθ. 13:39, ο Ιησούς λέει: *"και ο εχθρός, που τα έσπειρε, είναι ο διάβολος και ο θερισμός είναι η συντέλεια του αιώνα και οι θεριστές είναι οι άγγελοι."* Ο Κύριος χρησιμοποιεί όλα τα διαθέσιμα μέσα για να φέρει στη βασιλεία Του όλους αυτούς που έχουν καλεστεί να βρίσκονται μαζί Του. Ο Andrew Murray κάποτε είπε: **"Εκείνος που θα κινητοποιήσει τη χριστιανική εκκλησία στο να προσεύχεται, θα κάνει τη μεγαλύτερη προσφορά για τον ευαγγελισμό του κόσμου"**.

Στις μέρες μας ο Θεός καλεί ξεκάθαρα τα παιδιά Του να επιστρέψουν σε μια καταπληκτικού είδους προσευχή. Γι' άλλη μια φορά ακούμε τον Ιησού να μας λέει: *"Δεν μπορέσατε μια ώρα ν' αγρυπνήσετε μαζί Μου;"* (Ματθ. 26:40).

Για πολλούς που διαβάζουν αυτό το άρθρο, η ιδέα της νυχθημερόν προσευχής φαίνεται σαν φαντασίωση. Ας μη δούμε τις περιστάσεις, αλλά το όραμα που επιθυμεί ο Θεός να πραγματοποιήσει μέσα μας και μέσα από εμάς. Ο Θεός δεν καταφρονεί την ημέρα των μικρών πραγμάτων (Ζαχ. 4:10). Μην εγκαταλείπεις. Επέκτεινε την πίστη σου.

Είτε ασχολούμαστε με την ημερήσια και τη βραδινή προσευχή, είτε προσευχόμαστε για αναζωπύρωση και για τον ευαγγελισμό του κόσμου, ο σκοπός μας είναι να συμφωνούμε με τη διδασκαλία του Ιησού, ότι δηλαδή η βασιλεία Του θα έρθει και το θέλημά Του θα γίνει επάνω στη γη, όπως και στον ουρανό. Η βασιλεία που διακήρυξε ο Ιησούς δεν ήταν απ' αυτόν τον κόσμο, σκοπεύει ακόμη να επιδράσει στον κόσμο όπως καμία άλλη βασιλεία έχει ποτέ επιδράσει ή θα επιδράσει. Η πρώτη γραμμή της προέλασης της βασιλείας του Θεού βρίσκεται μόνο μπροστά στην προσευχόμενη εκκλησία!

Ω, και να Τον αγαπούσαμε περισσότερο!

Ω, και να μπορούσαμε να αγαπήσουμε περισσότερο τον Κύριό μας! Η αγάπη μας να είναι πιο καθαρή και ανιδιοτελής με λίγο περισσότερο στρέψιμο του προσώπου μας προς Αυτόν.

Καμία λέξη δε μπορεί να εκφράσει το πόσο λαμπερά και όμορφα στα μάτια του Χριστού, είναι όλες οι εκφράσεις και τα σημάδια της αγάπης που μια αφιερωμένη καρδιά προσφέρει σ' Αυτόν. Η δοξολογία και η ευγνωμοσύνη από μια αληθινά αφιερωμένη καρδιά, η απώλεια φίλων και φήμης για χάρη Του, ο διωγμός που έρχεται εξ' αιτίας του Ονόματός Του είναι καλύτερα από οτιδήποτε προς Αυτόν, που υπέφερε τόσο πόνο για εμάς.

Έχυσε το αίμα Του, ώστε να λυτρώσει τη Νύμφη Του και να έχει την αγάπη της για Εκείνον και μόνον. Την εξαγόρασε και έτσι έχει δικαίωμα σε ολόκληρη την αγάπη που η Νύμφη μπορεί να Του προσφέρει. Πλήρωσε μεγάλο κόστος για εκείνη, ακόμη και το πολύτιμό Του αίμα, και πλήρωσε αυτό το μεγάλο τίμημα γιατί την αγάπησε με αγάπη αιώνια. Το λιγότερο που μπορεί εκείνη να κάνει, είναι να καταθέσει την αγάπη και την αφιέρωσή της στα πόδια Του, να Του δώσει κάθε δείγμα της πιστότητάς της, που μια λυτρωμένη ψυχή μπορεί να δώσει.

Η καρδιά της πραγματικής Αναζωπύρωσης είναι ο Ίδιος ο Χριστός

Ο Πατέρας της Πρώτης Εκκλησίας Ειρηναίος συνόψισε: *«Ο Χριστός μάς έφερε κάθε τι καινούργιο δίνοντάς μας τον Εαυτό Του»*. Με άλλα λόγια, ο Χριστός ο Βασιλιάς μας, μάς δίνει ένα σταθερό ρεύμα ζωής για πάντα νέο και πάντα ανανεωμένο!

Πρέπει να αποφεύγουμε τον πειρασμό να ζητούμε εμπειρίες αναζωπύρωσης, αντί να ζητούμε Εκείνον που είναι ο Ίδιος Αναζωπύρωση. Η καρδιά κάθε αληθινής αφύπνισης είναι η φανέρωση της παρουσίας και της δύναμης ενός Προσώπου, του Υιού του Θεού. Αντί να είμαστε στηριγμένοι στις μαρτυρίες των πιστών ή αντί να μας καθοδηγούν οι εμπειρίες μας, θα πρέπει πρωτίστως να τρεφόμαστε από τις Γραφές, καθοδηγούμενοι από τον Ιησού. Συνεπώς: Για να πας βαθιά, επικεντρώσου στο Χριστό ο Οποίος πραγματικά είναι η αρχή και το τέλος κάθε πνευματικής αναζωπύρωσης.

Η αγάπη του Θεού

"...Ο Θεός είναι αγάπη" (Α' Ιωαν. 4:8). Δεν είναι απλά ότι ο Θεός "αγαπά", αλλά ότι ο Ίδιος ο Θεός ΕΙΝΑΙ Αγάπη. Η αγάπη δεν είναι ένα χαρακτηριστικό γνώρισμά Του, αλλά ή ίδια η φύση Του. Όσο περισσότερο είμαστε εξοικειωμένοι με την αγάπη Του τόσο περισσότερο οι καρδιές μας θα οδηγηθούν στο να Τον αγαπήσουμε περισσότερο και βαθύτερα.

Η αγάπη του Θεού είναι ανεπηρέαστη. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει κανένα αντικείμενο της αγάπης Του, που μπορεί να την δελεάσει, να την ελκύσει ή να την υποκινήσει. Η αγάπη του Θεού είναι ελεύθερη, αυθόρμητη, αναίτια. *"Τον αγαπούμε, επειδή Αυτός πρώτα μας αγάπησε"* (Α' Ιωαν. 4:19). Ο Θεός δεν μας αγαπά επειδή εμείς Τον αγαπήσαμε, αλλά μας αγάπησε προτού καν δείξουμε μια σταγόνα αγάπης προς Αυτόν.

Η αγάπη του Θεού διαρκεί αιώνια. *"...Σας αγάπησα με αγάπη αιώνια..."* (Ιερ. 31:3). Πόση δοξολογία πρέπει ν' αποδοθεί από τα παιδιά Του γι' αυτή την υπόσχεση! Πόσο κατευναστικό για την καρδιά: επειδή η αγάπη του Θεού προς εμένα δεν έχει αρχή, δεν έχει και τέλος!

Η αγάπη του Θεού είναι άπειρη. Οτιδήποτε σχετικό με το Θεό είναι άπειρο. Η σοφία Του είναι χωρίς όρια, γιατί γνωρίζει οτιδήποτε από το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Η δύναμή Του είναι απεριόριστη, γιατί δεν είναι τίποτε δύσκολο για Εκείνον. Έτσι και η αγάπη Του είναι απέραντη.

Η αγάπη του Θεού είναι αμετάβλητη. Καθώς στο Θεό *"δεν υπάρχει αλλοίωση, ή σκιά μεταβολής"* (Ιακ. 1:17), έτσι και η αγάπη Του δεν αλλοιώνεται ούτε ελαττώνεται. *"Πολλά νερά δεν μπορούν να σβήσουν την αγάπη, ούτε ποτάμια μπορούν να την πνίξουν..."* (Άσμ.Ασμ. 8:7). Κανένας δεν μπορεί να μας χωρίσει από αυτήν (Ρωμ. 8:35-39).

Η αγάπη του Θεού είναι άγια. Η αγάπη του Θεού δεν εξαρτάται από ιδιοτροπίες, πάθη, ή συναισθήματα, αλλά από αρχές. Όπως η χάρη Του βασιλεύει όχι χάριν της δικαίωσης, αλλά *"μέσω της δικαίωσης"* (Ρωμ. 5:21), έτσι και η αγάπη Του ποτέ δεν συγκρούεται με την αγιότητά Του. Η αγάπη του Θεού δεν είναι μια ευγενική αδυναμία. Ο Θεός δεν θα "κλείσει το μάτι" στην αμαρτία, ακόμη και στα δικά Του παιδιά. Η αγάπη Του είναι καθαρή και καμία σχέση δεν έχει με αδύναμους συναισθηματισμούς.

Η αγάπη του Θεού είναι γεμάτη χάρη. Η αγάπη και η χάρη του Θεού είναι αδιαίρετες. *"... τόσο ο Θεός αγάπησε τον κόσμο ώστε έδωσε τον μονογενή Του Υιό...."* (Ιωαν. 3:16). Ο Χριστός δεν πέθανε για να κάνει το Θεό να μας αγαπήσει, αλλά επειδή Εκείνος αγάπησε τα παιδιά Του. Ο Σταυρός είναι η υπέρτατη απόδειξη της ουράνιας αγάπης. Όποτε αμφιβάλεις για την αγάπη του Θεού, στρέψε το βλέμμα σου πίσω... στο Σταυρό.

Ο Λόγος του Θεού εξερευνά την καρδιά

Ο Λόγος του Θεού είναι σαν το σπόρο όπου η καρποφορία του εξαρτάται από την περιποίηση που λαμβάνει. Μερικοί λαμβάνουν το Λόγο με τη νόηση, χωρίς να εισχωρεί βαθιά. Το Λόγο πρέπει να τον ζήσουμε, να τον εκτελέσουμε, να υποταχθούμε σ' αυτόν. Όταν αυτό πραγματοποιηθεί, τότε θα φανερωθεί η ζωοποιός και ταχεία δύναμή Του. Δεν είμαστε εμείς που πρέπει να κάνουμε το Λόγο ζωντανό. Όταν, με πίστη στη ζωή και στη δύναμη που υπάρχουν στο Λόγο, η καρδιά παραδίδεται με ταπεινή υποταγή και ειλικρινή επιθυμία στην ενέργειά Του, τότε ο Λόγος του Θεού θα αποδείξει ότι μετατρέπεται σε ζωή και δύναμη.

"Επειδή, ο λόγος τού Θεού...διερευνάει τούς συλλογισμούς και τις έννοιες της καρδιάς" (Εβρ. 4:12). Στους Εβραίους 3ο κεφάλαιο διαβάζουμε για την σκληρή καρδιά, την κακή καρδιά της απιστίας, την πλανημένη καρδιά (3:8-15). Όταν η λέξη "καρδιά" συναντάται αργότερα στην Επιστολή, τα βρίσκουμε όλα να έχουν αλλάξει, διαβάζουμε για μια καρδιά στην οποία έχει γραφεί ο Νόμος του Θεού, μια αληθινή καρδιά, μια καρδιά ραντισμένη με το αίμα του Αμνού, μια καρδιά εδραιωμένη από τη χάρη του Θεού (8:10, 10:22, 13:9). Εδώ, βρίσκουμε τη μετάβαση από τη μία περίπτωση στην άλλη. Η έκκληση του Θεού ήταν: *"...Σήμερα αν ακούσετε τη φωνή Του, μη σκληρύνετε τις καρδιές σας..."* (3:7-8, 15). Η καρδιά που θα θελήσει να παραδοθεί από μόνη της για να ερευνηθεί από το Λόγο του Θεού, θα ελευθερωθεί από την πλάνη και την απιστία, θα γίνει καθαρή και ενεργοποιημένη και θα μετατραπεί σ' ένα ζωντανό τραπέζι, όπου ο Λόγος θα είναι γραμμένος επάνω της από τον Ίδιο το Θεό. Ω, και να γνωρίζαμε πόσο αναγκαίο είναι αυτό, αλλά εξίσου και πόσο ευλογημένο, να παραδίδουμε την καρδιά μας στην κρίση του Λόγου του Θεού.

Ο Θεός μάς έχει μιλήσει μέσω του Υιού Του. Αυτό είναι το κλειδί της Επιστολής προς Εβραίους. Σήμερα, εάν ακούσετε της φωνής Του, μη σκληρύνετε τις καρδιές σας. Ας προσέξουμε, ας παραδοθούμε στον Άγιο Λόγο του Θεού. Όταν ασχολούμαστε με το Λόγο, ασχολούμαστε με το Θεό. Κι' έτσι ο Θεός ασχολείται μαζί μας.

Κρίνε τη ζωή σου όχι από το τι λέει η καρδιά σου, ή η εκκλησία, ή ο επ' ονομαζόμενος χριστιανικός κόσμος, αλλά από το τι λέει ο Λόγος. Αν ακολουθείς το δρόμο Του τότε θα σ' ευλογήσει πλούσια. Ω, ας τ' αφήσουμε όλα ενώπιον του Θεού, το Θεό στον Οποίο έχουμε να δώσουμε λόγο, είτε μας αρέσει, είτε όχι.

Ο Λόγος είναι ζωντανός και ενεργός. Να έχεις μεγάλη πίστη στη δύναμή Του. Να είσαι βέβαιος ότι το Άγιο Πνεύμα, ο ζωντανός Λόγος, ο Ίδιος ο Θεός εργάζονται μέσα Του. Ο Λόγος πάντοτε δείχνει το ζωντανό Θεό, ο Οποίος είναι παρών μέσα Του και Τον κάνει ζωντανό, σε κάθε καρδιά που ψάχνει για ζωή που ψάχνει για τον Θεό.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ
Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε τρεις μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης:Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Παλαιότερα τεύχη της Εσχάτης Σάλπιγγας, μπορείτε να βρείτε στον σύνδεσμο :

https://heraldofhiscoming.org/index.php/read-the-herald/other-languages/428-other-languages/greek/4406-greek-edition

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται μόνο στο όνομα της υπεύθυνης έκδοσης :
Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου
Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας
E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Ο Θεός μάς αρκεί

Φυσιολογικά, όταν κάποιος λαμβάνει ένα ιδιαίτερο κάλεσμα από τον Κύριο, θα έχει μια βαθειά συναίσθηση αναξιότητας γι' αυτό που του ανατίθεται. Όταν ο Κύριος κάλεσε τον Μωυσή και του ανέθεσε το έργο που είχε ετοιμάσει γι' αυτόν, οι πρώτες λέξεις του Μωυσή ήταν: *«Ποιος είμαι εγώ, για να πάω στον Φαραώ, και να βγάλω τους γιους Ισραήλ από την Αίγυπτο;»* (Έξ.3:11). Είχε μάθει καλά το μάθημα στο Σχολείο της Ταπείνωσης! Έλεγε: «Είμαι ανάξιος. Είμαι ακατάλληλος γι' αυτή τη δουλειά. Είναι πέρα από τις δυνάμεις μου».

Αυτοί που λαμβάνουν διακονίες από τον Κύριο μέσω αποκάλυψης, βλέπουν ότι δεν επαρκούν από μόνοι τους. Μπορεί να είναι χαρισματικοί και με πολλά ταλέντα, αλλά καταλαβαίνουν ότι αυτή είναι μία πνευματική υπηρεσία, που μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με τη δύναμη και τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, και ότι η σάρκα, οι ανθρώπινες μέθοδοι, η εκπαίδευση, και οι τεχνικές θα αποτύχουν τελείως.

Όταν ο άνθρωπος βλέπει τη δόξα του Θεού, τη σπουδαιότητα της κλήσης και τις υψηλές προσδοκίες από ένα Θεό που δεν συμβιβάζεται, θα αναφωνήσει όπως ο Ησαΐας: *«Ω, ταλαίπωρος εγώ!»* (Ησα.6:5). Ωστόσο, όταν κάποιος έχει αυτή τη συναίσθηση, δείχνει ότι είναι ο κατάλληλος άνθρωπος γι' αυτή τη διακονία. Γιατί γίνεται έτσι; Γίνεται, γιατί ότι είναι σε θέση να κάνει με φυσικές δυνάμεις, ικανότητες, και άλλα τελείως ανθρώπινα γνωρίσματα, τότε σίγουρα δεν αποτελεί έργο του Θεού!

Όταν κάποιος συνειδητοποιεί το πόσο ανεπαρκής είναι, στην ουσία καταλαβαίνει ότι η πνευματική διακονία μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με την επέμβαση του Θεού, ο Οποίος μέσα από τη χάρη και το έλεός Του θα εκχύσει το Άγιό Του Πνεύμα χωρίς περιορισμό. Τότε, αυτό το παιδί του Θεού θα εξαρτάται αποκλειστικά από τον Κύριο και θα είναι διατεθειμένο να πληρώσει οποιοδήποτε κόστος προκειμένου να εργαστεί για τον Κύριο. Αυτοί που βασίζονται στον εαυτό τους μόνο, ή που βασίζονται λίγο στον Κύριο και λίγο στον εαυτό τους, ή σε κάτι άλλο, δεν περιμένουν τον Κύριο στον ίδιο βαθμό, και τελικά βλέπουν να έχει επιτελεστεί μόνο ένα μικρό μέρος του έργου του Θεού.

Σήμερα, υπάρχουν κάποιοι που είναι πνευματικά στείροι και περιμένουν ότι άλλος ένας χρόνος στο Βιβλικό σχολείο θα αποτελέσει τη λύση στην στειρότητά τους. Άλλοι πάλι νομίζουν ότι η λύση βρίσκεται σε άλλο χριστιανικό πτυχίο. Κάποιοι άλλοι πάλι θεωρούν ότι λύση βρίσκεται σε μια πιο μοντέρνα συνάθροιση με πολλά μουσικά όργανα και μεγάλη χορωδία. Αυτά όμως είναι αναμφίβολα ανοησίες. Η πνευματική δύναμη ανήκει στο Θεό και εφόσον ο Θεός βρίσκεται παντού, όσοι πληρώνουν το κόστος θα λάβουν δύναμη. Χωρίς το κόστος να έχει πληρωθεί, δέκα Βιβλικά σχολεία να έχουμε φοιτήσει, δέκα πτυχία να έχουμε πάρει, στις πιο μοντέρνες συναθροίσεις να πηγαίνουμε, τα πιο μοντέρνα μουσικά όργανα να παίζουμε, και ακόμα και αν ανήκουμε σε μια χορωδία δέκα χιλιάδων πιστών, το αποτέλεσμα θα είναι κάποιοι να γεμίζουν με υπερηφάνεια, αλλά όχι με δύναμη!

Όταν ο Μωυσής είπε: *«Ποιος είμαι εγώ, για να πάω στον Φαραώ, και να βγάλω τους γιούς Ισραήλ από την Αίγυπτο;»* ο Θεός τού απάντησε με λόγια διαβεβαίωσης. Είπε στο Μωυσή: *«Εγώ θα είμαι μαζί σου»*. Ήταν ο αρχικός σκοπός του Θεού να δώσει στο Μωυσή την μοναδική εγγύηση, δηλαδή την Παρουσία Του να τον συνοδεύει. Ο Θεός είναι σαν να έλεγε στο Μωυσή: *«Έχω κατέβει να τους ελευθερώσω. Θα το κάνω μέσα από εσένα. Θα είμαι μέσα σου να το κάνεις. Θα είμαι Αυτός που θα ενεργεί. Εάν αποτύχω, θα αποτύχεις, αλλά επειδή δεν θα αποτύχω, ούτε εσύ θα αποτύχεις»*.

Τελικά, ο Θεός είπε στο Μωυσή: *«Πήγαινε. Η Παρουσία μου σου είναι αρκετή»*. Μακάρι ο Θεός ν' ανοίξει τα μάτια όλων αυτών στους οποίους έχει αναθέσει διακονίες, ώστε να δουν ότι η Παρουσία Του είναι αρκετή. Πολλοί σήμερα νοιώθουν ότι έχουν τον Κύριο Ιησού, αλλά ότι Αυτός δεν επαρκεί και κοιτούν έξω από τον Ιησού για κάτι που θα τους δώσει ικανοποίηση. Αυτό είναι πραγματικά λυπηρό!

Ο Θεός καλεί ανθρώπους για αδύνατα πράγματα. Καλεί ανθρώπους σε πράγματα που ποτέ δε θα μπορούσαν να τα κάνουν μόνοι τους. Αυτό το κάνει, έτσι ώστε όταν το καθήκον είναι αδύνατον, τότε θα είναι προφανές ότι το πραγματοποίησε εξ' ολοκλήρου Εκείνος.

Η Παρουσία του Κυρίου είναι ό,τι χρειάζεται ο πιστός για κάθε διακονία που του έχει ανατεθεί. Ο Κύριος Ιησούς είναι το δώρο του Θεού που τα συμπεριλαμβάνει όλα. Αυτοί που Τον έχουν, δεν χρειάζονται κανέναν άλλον.

Ο κλέφτης

Το 1874 ήταν μια πολύ δύσκολη χρονιά για την Παλαιστίνη. Ο χειμώνας ήταν βαρύς και το χιόνι τόσο πολύ, που οι σκεπές των σπιτιών βούλιαζαν κάτω από το μεγάλο βάρος. Μια νύχτα, ένας κλέφτης μπήκε στο σπίτι ενός χριστιανού. Όταν βρέθηκε στο παιδικό υπνοδωμάτιο, πήρε το μωρό με την κούνια του και το έβγαλε από το δωμάτιο έξω στον κήπο για να μην ξυπνήσει από τον θόρυβο και τον προδώσει. Το μικρό όμως ξύπνησε από το κρύο και άρχισε να κλαίει. Οι γονείς του ξαφνιασμένοι έτρεξαν στον κήπο να το πάρουν. Εκείνη την ώρα κατέρρευσε η σκεπή του σπιτιού από το χιόνι. Ο κλέφτης βρέθηκε αργότερα ανάμεσα στα ερείπια νεκρός, να σφίγγει στα χέρια του κάποια πολύτιμα αντικείμενα, ενώ το μωράκι και οι γονείς του είχαν γλιτώσει από το να γίνουν λιώμα,, αφού ήταν έξω.

Λέω συχνά στη ζωή μου μια συνθηματική φράση : «Τίποτε τυχαίο, τίποτε απροσδόκητο, όλα προγραμματισμένα». Όταν υπάρχει ο Θεός της αγάπης στη ζωή μας, δεν μας επιτρέπεται να μιλάμε για τύχη, να αιτιόμαστε ανθρώπους ή να περιμένουμε βοήθεια από ανθρώπους. Υπάρχει Κύριος που ρυθμίζει τα πάντα με το δευτερόλεπτο, υπάρχει Κύριος που ξέρει να μετατρέπει σε αγαθό και σε συμφέρον για τα παιδιά Του όλες τις αντίξοες συνθήκες της ζωής. Είναι ανόητο μετά απ' όλ' αυτά να θελήσουμε να πάρουμε στα χέρια μας τη ζωή μας, την ασφάλεια μας, την οικογένειά μας και να αφήσουμε τον Κύριο έξω να περιμένει, το πότε θα Τον χρειαστούμε. Εμείς χάνουμε έτσι!

Ας μάθουμε να παρακολουθούμε τις θαυμαστές επεμβάσεις του Κυρίου μας και να γινόμαστε μέσα απ' αυτές πιο δυνατοί, γεμίζοντας με καμάρι και με θαυμασμό. Τίποτα δεν είναι τυχαίο, τίποτα δεν είναι ανθρώπινο. Αυτός γνωρίζει και μετατρέπει τα πάντα σε αγαθό.

Κράτησε το οχυρό!

Ο Ιησούς στις τελευταίες μέρες της ζωής Του επάνω στη γη, προέβλεψε δυνατές επιθέσεις του εχθρού. Είπε για σκοτάδι και σύγχυση που ήταν σίγουρο ότι θα έρθουν. Είπε για άγχος και αβεβαιότητα στις καρδιές των ανθρώπων εξαιτίας του φόβου. Είπε για αγώνα και για βάσανα ακόμη και για θάνατο για χάρη του Ονόματός Του. Αλλά, επίσης είπε ότι με τον ερχομό Του θα φέρει τέλεια νίκη και ελευθερία. Εμπιστευόμενοι την αλήθεια αυτής της υπόσχεσης οι ακόλουθοί Του στο πέρασμα των χρόνων βρήκαν το θάρρος, ώστε να παραμείνουν σταθεροί.

Ακόμη, δίδαξε του μαθητές Του: *"Πραγματευθείτε καθόσον χρόνο πηγαίνω και έρχομαι"* (Λουκ. 19:13). Έτσι και σήμερα, έχουμε γενναίους στρατιώτες του Σταυρού, που άφοβα απαντούν: ***"Με τη χάρη Σου θα το κάνουμε!"***

Βοήθησε στην αλλαγή του κόσμου με την προσευχή

Γνωρίζεις ότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι κάτι που θα έρθει χωρίς προσευχή; Ξέρεις ότι όλοι εκείνοι που ακόμη δεν πλησιάστηκαν από το Ευαγγέλιο δε θα ακούσουν ποτέ για το γλυκό όνομα του Ιησού και το απολυτρωτικό έργο Του αν κάποιοι δεν προσευχηθούν γι' αυτό;

Ανεξάρτητα από το πώς φαίνονται να εξελίσσονται τα πράγματα πάνω στη γη η προσευχή είναι εκείνη που θα φέρει τις αλλαγές. Η προσευχή είναι ένα μέρος της θείας στρατηγικής για τον άνθρωπο. Η προσευχή είναι ένα από τα κύρια μέσα της χάριτος του Θεού. *«Αιτείτε και θέλει σας δοθεί»*. Ο Θεός θέλει τα παιδιά Του να προσεύχονται οπουδήποτε κι αν βρίσκονται. Και βέβαια το πρώτο για το οποίο θέλει να προσευχόμαστε είναι η επέκταση της βασιλείας Του. Μπορεί να μην μας έχει καλέσει να πάμε στα πέρατα της γης και να κηρύξουμε το Λόγο Του αλλά ζητάει από τον καθένα μας να προσεύχεται. Και θέλει να προσευχόμαστε με επιμονή.

Στο 5:18 της επιστολής του Ιακώβου διαβάζουμε ότι ο Ηλίας προσευχήθηκε ξανά και ξανά, έως ότου οι ουρανοί έδωσαν βροχή. Και ξέρουμε πολύ καλά από τη Γραφή ότι ο Ηλίας δεν προσευχήθηκε μόνο μια ή δύο φορές αλλά επτά φορές πριν πέσουν οι ευεργετικές βροχές.

Ο Ιησούς Χριστός με σταθερότητα και συνέπεια εξάσκησε τον Εαυτό Του στην προσευχή δίνοντας σ' όλους εμάς ένα έμπρακτο παράδειγμα. Το αποκορύφωμα ήταν οι ώρες που ξόδεψε στο όρος των Ελαιώνων λίγο πριν τη σύλληψη και το σταυρικό μαρτύριό Του. Ήταν ώρες προσευχής γεμάτες αγωνία και δάκρυα.

Σ' αντίθεση με ότι συνήθως κάνουν οι περισσότεροι Χριστιανοί ο Ιησούς ξόδευε ώρες σε καθημερινή προσευχή για τη σωτηρία ανθρώπων. Είχε αναλωθεί στην προσευχή για το πλήθος των χαμένων ψυχών.

Το αν οι δικές μας προσευχές δεν διαθέτουν τη θέρμη των προσευχών του Ιησού οφείλεται στο γεγονός ότι εμείς στεκόμαστε τυφλοί ή κάνουμε τους τυφλούς μπροστά στην πραγματικότητα. Χιλιάδες συνάνθρωποι μας, οδηγούν τα βήματά τους με γρήγορο βηματισμό στις ορθάνοικτες πύλες της κολάσεως και εμείς ή δεν το βλέπουμε ή κάνουμε πως δεν βλέπουμε.

Η προσευχή ανοίγει πόρτες φυλακών. Η προσευχή κτυπάει τον εχθρό στην καρδιά. Η προσευχή ανοίγει τους ουρανούς. Η προσευχή είναι το άροτρο που μετατρέπει το πιο χέρσο χωράφι σε καλλιεργήσιμο. Η προσευχή είναι μοχλός που βοηθάει τον άνθρωπο να σηκώνει πολύ μεγάλα βάρη. Άραγε την χρησιμοποιούμε; Κι αν ναι, την χρησιμοποιούμε σωστά;

Θαυμάσια λόγια ζωής και αλήθειας

Στο κατά Λουκά Ευαγγέλιο (Λουκ.5:1) διαβάζουμε ότι όταν ο Κύριος Ιησούς Χριστός ζούσε εδώ κάτω, στη γη, το πλήθος *"τον συνέθλιβε για να ακούει το Λόγο του Θεού"*. Άραγε δεν ευχόμαστε για τους ανθρώπους σήμερα να είναι πρόθυμοι να ακούν το Λόγο του Θεού και έπειτα να Τον υπακούνκαι να Τον εφαρμόζουν; Αλλά, ω, πόσες πολλές είναι οι μέριμνες και οι απολαύσεις και οι περισπασμοί του σημερινού κόσμου, που αξιώνουν την προσοχή του ανθρώπου και απομακρύνουν από τη συγκέντρωση στο Λόγο του Θεού, που μπορεί ν' αλλάξει τη ζωή του!

Γονείς, ό,τι και αν προκύπτει, πρέπει να κάνουμε χώρο και ν' αφιερώνουμε χρόνο σε οικογενειακή μελέτη του Λόγου του Θεού. Η καθημερινή συγκέντρωση στο σπίτι σας για μελέτη του Λόγου και προσευχή, θα δώσει αυτό που είναι το πλουσιότερο σε αιώνια αξία για την οικογένεια, την οποία ο Θεός σάς εμπιστεύθηκε να φροντίζετε.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός τις τελευταίες ώρες με τους μαθητές Του, πριν την σταύρωσή Του, στη γεμάτη πάθος προσευχή Του που έρρεε μέσα από τα βάθη της καρδιάς Του, είπε στον Πατέρα Του: "Ο *Λόγος Σου είναι αλήθεια". Δεήθηκε: "Αγίασέ τους μέσω της αλήθειας Σου...και για χάρη τους Εγώ αγιάζω τον εαυτό Μου, για να είναι και αυτοί αγιασμένοι μέσα στην αλήθεια"* (Ιωα. 17:17,19). Η άγια ζωή που δοξάζει τον Άγιο Θεό έρχεται μέσω της υπακοής στις αλήθειες του Λόγου του Θεού.

Ο Απόστολος Παύλος μιλώντας για τις τελευταίες πονηρές ημέρες, μίλησε για εκείνους που δεν έχουν επίγνωση της αλήθειας και που τις αντιστέκονται. Αυτό δεν το βλέπουμε να συμβαίνει και στις μέρες μας; Υπάρχουν κάποιοι που αμελούν ή σκόπιμα απορίπτουν τον Άγιο Λόγο του Θεού, σθεναρά αντιστεκόμενοι στο Λόγο, όπως υπάρχουν και χριστιανοί που εμμένουν σταθερά σ' Αυτόν. Αλλά, ω, μια μέρα θα δικασθούν από αυτόν το Λόγο! *"Εκείνος που αθετεί Εμένα, και δεν δέχεται τα λόγια Μου, έχει Αυτόν που τον κρίνει, ο Λόγος που μίλησα, Εκείνος θα τον κρίνει κατά την έσχατη ημέρα"* (Ιωα. 12:48).

Ο σατανάς, ο μεγάλος απατεώνας, είναι δυστυχώς πολύ ενεργός στις μέρες μας. Ας προσέχουμε, να ρίχνουμε τον εαυτό μας καθημερινά μέσα στον Άγιο Λόγο του Θεού. Εκεί μόνο βρίσκεται η καθαρή αλήθεια. Τι προνόμιο και ευθύνη είναι το να έχουμε τόσο διαθέσιμες τις καθαρές αλήθειες του Λόγου του Θεού, να τις πιστεύουμε με όλη μας την καρδιά, να έχουμε τη βοήθεια του Θεού στο να τις υπακούμε και να τις μοιραζόμαστε ελεύθερα!

"Επειδή, όπως κατεβαίνει η βροχή και το χιόνι από τον ουρανό, και δεν γυρίζει εκεί, αλλά ποτίζει τη γη, και την κάνει να εκφύει και να βλασταίνει, για να δώσει σπόρο σ' αυτόν που σπέρνει, και ψωμί σ' αυτόν που τρώει, έτσι θα είναι και ο Λόγος Μου, που βγαίνει από το στόμα Μου, δεν θα γυρίσει σε Μένα αδειανός, αλλά θα εκτελέσει το θέλημά Μου, και θα ευοδωθεί σε ό,τι Τον αποστέλλω" (Ησα. 55:10-11).

"Να σπέρνετε", τους είπα, "δικαιοσύνη,
ώστε να θερίσετε καρπούς ανάλογους της αγάπης σας.
Κάντε καινούργια αρχή,
όπως ο αγρότης το καινούργιο του χωράφι ετοιμάζει.
Είναι καιρός σ' Εμένα, τον Κύριο, να στραφείτε
κι Εγώ τις ευλογίες μου πλούσιες πάνω σας θα σκορπίσω"
(Ωσηέ 10:12)

«Κύριε, άνοιξε τα μάτια μου»

Όταν οι δύο τυφλοί δίπλα στο δρόμο άκουσαν ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός περνούσε από εκεί κοντά, έκραξαν με μεγάλη επιμονή: *«Ω, Κύριε, ελέησέ μας,»* ακόμη και αν τους επέπληξε το πλήθος που ακολουθούσε τον Κύριο. Ο γεμάτος έλεος Κύριος Ιησούς άκουσε τις θλιβερές κραυγές τους και τους ρώτησε : *«Τι θέλετε να σας κάνω;» «Κύριε, να ανοιχτούν τα μάτια μας!»* ήταν το αίτημά τους. Αρκούσε μόνο το απαλό, αλλά επουράνιο γεμάτο δύναμη, άγγιγμα του Κυρίου και αμέσως ανέβλεψαν και Τον ακολούθησαν (βλ. Ματθ. 20: 29-34). Το απόλυτο σκοτάδι μετετράπη σε φως από τον θαυματοποιό Κύριο Ιησού!

Στις μέρες μας, φωνές για έλεος και βοήθεια έρχονται από όλη την υφήλιο. Υπάρχουν καρδιές που πονούν και ματώνουν, θύματα καταστροφών της φύσης, πολέμων, πείνας, ασθενειών και λοιμών, ανθρώπινης δουλείας, πιεστικών κυβερνήσεων και η λίστα όλο και μεγαλώνει! Πόσο θλιβερό είναι το ότι εκατομμύρια απεγνωσμένων κραυγών για έλεος και βοήθεια, απλά εξασθενίζουν χωρίς αγάπη, χωρίς ανταπόκριση. Αμέτρητα πλήθη φωνάζουν σε θεούς που είναι κατασκευάσματα ανθρώπινων χεριών, ειδώλων που δεν έχουν καμία απολύτως δύναμη να δουν ή ν' ακούσουν ή να φέρουν απελευθέρωση.

Η θέση όλων αυτών είναι διπλά τραγική, γιατί όχι μόνο πρέπει να παλέψουν μόνοι τους για να τα καταφέρουν με τις μεγάλες ανάγκες που αντιμετωπίζουν καθημερινά, αλλά χάνουν και την ελπίδα και τη βεβαιότητα της αιώνιας ζωής, καθώς ζουν και πεθαίνουν σε αιώνιο σκοτάδι!

Ο ευλογημένος μας Κύριος Ιησούς είναι το Φως του κόσμου. Ήρθε *«για να ανοίξει τα μάτια των τυφλών, για να βγάλει του δεσμίους από τα δεσμά, αυτούς που κάθονται μέσα σε σκοτάδι από το σπίτι της φυλακής»* (Ησα. 42:7). Ο Θεός θέλει *«να σωθούν όλοι οι άνθρωποι, και να έρθουν στην επίγνωση της αλήθειας»* (Α' Τιμ. 2:4). Ο Χριστός έκανε πλήρως το δικό του μέρος. Ο Θεός περιμένει από εμάς τα παιδιά Του να προχωρήσουμε και να κάνουμε το μέρος μας ώστε το Ευαγγέλιο να γίνει γνωστό στα πέρατα της γης. Ο Κύριος Ιησούς μάς άφησε το μήνυμα να *«σηκώσουμε ψηλά τα μάτια μας, και να δούμε τα χωράφια, ότι είναι κιόλας άσπρα για θερισμό»* (Ιωαν. 4:35).

Οι ιστορίες των πρώτων ιεραποστόλων μάς μιλάνε για πιστούς που κοίταξαν τα χωράφια και έπραξαν πάνω σ' αυτό που είδαν. Πόσο άξια προς μίμηση είναι η ζωή τους, χαρακτηρισμένη από ύψιστη ταπείνωση, αντοχή σε μεγάλες δυσκολίες, κατορθώματα μέσω συνεχούς πίστης σε έναν πιστό Θεό! Λίγοι από εμάς καλούνται να περπατήσουν το δρόμο που αυτοί οι ήρωες της πίστης περπάτησαν. Αλλά ο Θεός λέει σε μερικούς: «Δώσε!» ή «Πήγαινε!». Και σε όλους λέει: «Προσευχήσου!». Ω, Κύριε, κάνε ν' ανοίξουν τα τυφλά πνευματικά μάτια! Φώναξε για εκείνους: *«Κύριε, άνοιξε τα μάτια τους να δουν την αλήθεια!»*.

Ίσως χρειαστεί η πρώτη προσευχή να είναι για τον εαυτό μας. Για να προσευχόμαστε πιο αποτελεσματικά χρειαζόμαστε τη ροή της αγάπης του Θεού στην καρδιά μας, ώστε να μπορούμε να προσευχόμαστε με ζήλο. Ο εχθρός τυφλώνει και δένει, και περισσότερο από μια απλή προσευχή χρειάζεται να λύσουμε τα δεσμά του στις ψυχές που κρατάει αιχμάλωτες.

Ας ενθαρρυνθούμε να διαβάσουμε τι ο Θεός απαντά σ' αυτόν που πιστεύει στη δύναμή Του. Ο Κύριος *«τους έβγαλε από το σκοτάδι, και από τη σκιά του θανάτου, και σύντριψε τα δεσμά τους… Ο Κύριος ανοίγει τα μάτια των τυφλών, ο Κύριος ανορθώνει τους κυρτωμένους»* (Ψαλμ. 107:14, 146:8). Δοξασμένο ας είναι το υπέροχο Όνομά Του!

Ακόμα και μέσα από τα ερείπια θα σηκωθώ!

"Επομένως, ποιος θα μπορέσει να μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού; Θλίψη ή στενοχώρια; ή διωγμός; ή πείνα; ή γύμνια; ή κίνδυνος; ή μαρτυρικός θάνατος;" Ρωμ.8:35

Ο Θεός δεν υπόσχεται στα παιδιά Του ότι δεν πρόκειται να περάσουν δοκιμασίες, όμως υπόσχεται ότι *«……μετ' αυτού θέλω είσθαι εν θλίψει……»* (Ψαλμ.91:15). Σημασία δεν έχει πόσο δυνατές είναι οι δοκιμασίες ή πόσο διαρκούν, αυτό που έχει σημασία είναι ότι τίποτα, απολύτως τίποτα δεν μπορεί να μας χωρίσει από την αγάπη μας με το Θεό. *«Όμως μέσα απ' όλα αυτά τα δεινά βγαίνουμε περισσότερο και από νικητές μέσω εκείνου που μας αγάπησε!»* (Ρωμ.8:37). Ο Παύλος δεν αναφέρεται σε υποτιθέμενες καταστάσεις που μπορεί να βιώσουμε, αλλά σε καταστάσεις που είναι πραγματικές, που τις βιώνουμε. Και είπε ότι θα είμαστε *«περισσότερο και από νικητές»*, στο μέσο των δεινών που περνάμε, όχι εξαιτίας της εξυπνάδας μας, ούτε εξαιτίας του κουράγιου και της δύναμής μας, αλλά γιατί ΤΙΠΟΤΑ απολύτως δε μπορεί να επηρεάσει την αγάπη μας με τον Ιησού Χριστό.

«Μπορεί η θλίψη…..;» Η θλίψη δεν είναι κάτι που ευχάριστα καλωσορίζουμε στη ζωή μας, όμως όσο ενοχλητική και αν είναι, όσο πόνο και αν μας προκαλεί *«ΔΕΝ μπορεί να μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού.»* Ποτέ να μην επιτρέψουμε στις θλίψεις ή «στις έγνοιες αυτού του κόσμου» να μας κάνουν να ξεχάσουμε πόσο πολύ μας αγαπά ο Θεός (Ματθ. 13:22)

Μπορεί η στεναχώρια……; Μπορεί η αγάπη του Θεού να ισχύει, ακόμα και αν όλα, τα πάντα γύρω μας δείχνουν να μας λένε ότι η αγάπη Του είναι ένα ψέμα, και ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη σ' αυτό τον κόσμο;

Μπορεί η πείνα……; Μπορούμε ακόμα και όταν πεθαίνουμε από την πείνα να διακηρύττουμε ότι όχι μόνο πιστεύουμε στην αγάπη του Θεού, αλλά επίσης ότι είμαστε *«περισσότερο και από νικητές»*;

Είτε ο Ιησούς Χριστός μας έχει εξαπατήσει και εξαπάτησε ακόμα και τον Απόστολο Παύλο, είτε εκπληκτικά πράγματα συμβαίνουν σε όσους στηρίζονται στην αγάπη του Θεού ακόμα και όταν όλα δείχνουν να πηγαίνουν χάλια. Η λογική σιωπά μπροστά σ' αυτά που αντιμετωπίζουμε και μόνο ένα πράγμα μετράει, η αγάπη του Θεού στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Γι' αυτό «μέσα από τα ερείπια» θα σηκώνομαι κάθε φορά.

Μεγαλώνοντας παιδιά ελέους

Ένα από τα πιο θαυμαστά χαρακτηριστικά του αγαπημένου μας Πατέρα, είναι η ικανότητά Του να είναι ελεήμων σε συγχωρητικότητα! Επειδή αυτή η ευλογία επεκτείνεται και σ' εμάς, καθώς κράζουμε στο Θεό απ' τα βάθη της μετανιωμένης μας καρδιάς, έτσι κι' εμείς πρέπει να επεκτείνουμε το έλεος της συγχώρησης προς τους άλλους. Είναι σημαντικό να διδάσκουμε τα παιδιά πώς να προσεύχονται για συγχώρηση. Από τη στιγμή που καταλάβουν την εικόνα ενός συγχωρητικού Πατέρα, είναι σημαντικό να τα διδάξουμε πώς να έχουν και αυτά έλεος να συγχωρούν άλλους, όπως ο Θεός τα συγχωρεί.

Γονείς, παππούδες, γιαγιάδες, δάσκαλοι Κατηχητικών Σχολείων, ποιμένες, ή άλλοι που επιθυμούν να διδάξουν το έλεος μέσω της συγχώρησης, πρέπει και οι ίδιοι να είναι θεϊκά παραδείγματα στα παιδιά, ως προς αυτά τα θεϊκά χαρακτηριστικά. Πρώτα απ' όλα, πρέπει να εξετάσετε τη ζωή σας. Μήπως εργάζεστε ασυγχωρητικότητα προς κάποιον; Μη δέχεστε την ευθύνη να διδάξετε τα παιδιά για την συγχώρηση, μέχρι αυτά τα θέματα να έχουν τακτοποιηθεί και στη δική σας ζωή. Θα μάθουν περισσότερα απ' το παράδειγμά σας, παρά απ' τα λόγια σας. Εάν το παράδειγμά σας δεν είναι μια ζωντανή παρουσίαση ελέους και συγχώρησης, τότε το μάθημά σας δεν θα είναι αποτελεσματικό αλλά ακόμη μπορεί να είναι και επιβλαβές. Ένα θαυμαστό πράγμα σχετικά με τη διδασκαλία των παιδιών μας, είναι το ότι τώρα έχουμε την ευκαιρία να επιλύσουμε και να ξεκαθαρίσουμε θέματα στη ζωή μας, που μας κρατούν μακριά από μια εκπληρωμένη εν Χριστώ ζωή!

Χάρη που σε βοηθά να σταθείς

Μπορούμε άραγε ν' αντέξουμε να μείνουμε μόνοι; Τολμάμε να ενωθούμε με τη μικρή μειοψηφία και όπως ο Δανιήλ, "να τολμήσουμε να μείνουμε μόνοι"; Τολμάμε να σκαρφαλώσουμε τα ύψη των Άλπεων της αφιερωμένης ζωής; Επιθυμούμε να υπηρετήσουμε το Θεό μας, όταν το καθήκον μάς καλεί να σταθούμε στην κοινότητα ή στην εκκλησία μας για μια πιο άγια ζωή και μια ανώτερη όραση του Θεού; Τολμάμε να διατηρούμε γνώμες που δεν είναι αποδεκτές απ' το πλήθος και να ζητάμε ιδανικά που μπορεί να λιγοστέψουν τις φιλίες μας και να μας κάνουν μοναχικές ψυχές;

Ο Θεός κάνει έτσι ώστε να έχουμε χάρη να σταθούμε μόνοι όταν το καθήκον μάς καλεί σ' αυτή την ερημιά των ψυχών. Δεν χρειάζεται ν' αναζητάμε το μοναστήρι του ασκητή, γιατί υπάρχει μια βαθύτερη μοναξιά από του ασκητή. Είναι το να ζεις την εν Χριστώ ζωή ανάμεσα σε ανθρώπους που δεν έχουν ακόμη αφήσει τη σαρκική ζωή, να περπατάς με το πνεύμα, ενώ οι συνάνθρωποί σου περπατούν με τη σάρκα.

Υπάρχουν δύο πράγματα απόλυτα ουσιαστικά για μια καλά ισορροπημένη χριστιανική ζωή. Νύχτες προσευχής και μέρες δραστηριότητας. Εάν στραφούμε μόνο στην προσευχή, χάνουμε την επαφή με τους συνανθρώπους μας και εάν στραφούμε μόνο στο να βοηθάμε ανθρώπους, χάνουμε την επαφή με το Θεό. Και τα δύο είναι πολύ σημαντικά για την υψηλότερη χρησιμότητα στον κόσμο. Η αδράνεια ανάμεσα στους ανθρώπους και η έλλειψη επικοινωνίας με το Θεό, δημιουργούν και τα δύο αμφιβολία στην ψυχή.

Η αληθινή ευσέβεια, τα ανώτερα ιδανικά και η ευγένεια της σκέψης θα κάνουν την ψυχή μοναχική μερικές φορές, αλλά δε θα μας χωρίσουν από τους συνανθρώπους μας, αλλά μάλλον θα μας εξοπλίσουν ώστε να τους βοηθήσουμε καλλίτερα.

Ενεργούμε από αγάπη ή από υποχρέωση;

Στην καθημερινή μας ζωή κάνουμε ένα σωρό πράγματα από υποχρέωση. Αν υπήρχε η δυνατότητα ή η ευκαιρία να τ' αποφύγουμε θα το κάναμε με τη βιασύνη που ο φυλακισμένος το σκάει από την ξεχασμένη ξεκλείδωτη πόρτα της φυλακής.

Μια ζωή όμως που αποτελείται από πράξεις που πρέπει να γίνονται μόνο από υποχρέωση καταντά πολύ γρήγορα μαρτυρική. Βέβαια, μερικές φορές νιώθουμε κάποια μικρή ικανοποίηση γιατί κάναμε το καθήκον μας, αλλά κι αυτή διαρκεί ελάχιστα. Γρήγορα μας ξαναπιάνει το άγχος της ζωής. Το πρέπει να κάνω αυτό ή εκείνο γίνεται ο βραχνάς που μας πνίγει.

Η πραγματική χαρά στη ζωή δημιουργείται όχι με το να κάνω ορισμένα πράγματα γιατί πρέπει ή από καθήκον, αλλά με το να τα κάνω από αγάπη και με αγάπη για το συνάνθρωπό μου.

Οποιαδήποτε σφαίρα της ζωής κι αν πάρουμε θα δούμε πως αυτή είναι αλήθεια. Η αγάπη γεννά, δημιουργεί, φέρνει τη χαρά. Ο,τι κάνεις με αγάπη σου προκαλεί χαρά.

Ο Κύριός μας είναι ο καλύτερος οδηγός πάνω στο θέμα αυτό. Ήρθε στον κόσμο μας για να κάνει το θέλημα του Πατέρα Του και το έκανε με πολλή χαρά. Δεν είναι η φύση του καθήκοντος εκείνη που θα σου δώσει τη χαρά, αλλά η διάθεση, η πρόθεση να κάνεις κάτι από αγάπη για τον πλησίον σου.

Αυτό που είχε να αντιμετωπίσει ο Ιησούς στον κήπο της Γεθσημανή δεν ήταν ούτε αστείο, ούτε γλέντι, ούτε κάτι το ευχάριστο. Ήταν η αγωνία και ο εξευτελισμός του σταυρού που περίμενε τον Κύριό μας στο λόφο του Γολγοθά. Αλλά ο Ιησούς βρήκε χαρά εκπληρώνοντας το θέλημα του Πατέρα Του. «*Θέλεις να μην πιω το ποτήρι που όρισε ο Πατέρας για μένα;*» (Ιωαν.18:11).

Η στάση του Κυρίου μας δεν ήταν στάση μοιρολατρική αλλά στάση αγαλλίασης. Ήπιε το φαρμακερό ποτήρι μέχρι τελευταίας γουλιάς γεμάτος χαρά, γιατί έκανε το θέλημα του Πατέρα Του. Γι' αυτό ο Κύριος μάς συμβουλεύει να χαιρόμαστε όταν οι περιστάσεις είναι αντίξοες. *«Μακάριοι είστε όταν σας χλευάσουν και σας καταδιώξουν και σας κακολογήσουν με κάθε ψεύτικη κατηγορία εξαιτίας μου. Να αισθάνεστε χαρά και αγαλλίαση, γιατί θ' ανταμειφθείτε με το παραπάνω. Έτσι καταδίωξαν και τους προφήτες πριν από σας»* (Ματθ.5:11-12).

Με το ίδιο μέτρο χαράς και αγαλλίασης μας προτρέπουν ο Πέτρος και ο Παύλος να δοξολογούμε το Θεό μέσα στα βάσανα και τις δοκιμασίες μας *«μην παραξενεύεστε για τη φοβερή δοκιμασία με την οποία δοκιμάζεστε, σαν να ήταν κάτι παράξενο. Αντίθετα, να χαίρεστε που συμμετέχετε στα παθήματα του Χριστού, γιατί έτσι θα γεμίσετε χαρά κι αγαλλίαση, όταν αποκαλυφτεί η δόξα Του.»* (1 Πετρ.4:12-13)